

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ยาเสพติด การพนัน เป็นเนื้อร้ายอย่างสงวน

ก่อนจ้งหัน

พระเจ้าเรื้อย ๆ ออกเรื้อย ๆ ให้มาศึกษาจริง ๆ นะ อย่ามาเดิน ๆ ด้าน ๆ ให้มาดูจริง ๆ เป็นยังงิดูศาสนา ศาสนาเป็นยังงิดู ทำไมจึงให้กิเลสเหยียบศาสนาจนไม่มีเหลือเวลานี้ ใครพูดถึงเรื่องความดีความงามที่เกิดขึ้นจากศีลจากธรรมนี้เหยียบกัน ๆ กิเลสซึ่งเป็นเหมือนส้วมเหมือนถ่านมันขึ้นเหยียบทองคำทั้งแท่ง คือศาสนธรรมของพระพุทธเจ้า พระณรรนี้ก็ชนส้วมชนถ่านมาในตัวเต็ม แล้วก็มาเหยียบวัดเหยียบวาเหยียบศาสนา เหยียบธรรมเหยียบวินัย เหยียบหัวพระพุทธเจ้านะ ให้พากันจำให้ตื้อชื่อนี้ นะ

ถูกเหยียบแหลกศาสนาเวลานี้จะไม่มีเหลือ มีแต่กิเลสกองส้วมกองถ่านขึ้นท่วมเมฆ มองดูที่ไหนจนดูไม่ได้นะ นี่ละโลกที่มันร้อน มันร้อนเพราะเป็นบ้ำกันกับส้วมกับถ่านนี่นะ ความเพลิดความเพลิน ความไม่รู้เนื้อรู้ตัว นี่ละที่เป็นฟืนเป็นไฟเผาโลกอยู่เวลานี้ ศาสนามีแต่น้ำดับไฟ ๆ แต่ไม่มีใครสนใจ เพราะฉะนั้นมันถึงร้อนเป็นฟืนเป็นไฟไปเลย ไม่มีน้ำดับ เรามาให้มาศึกษาทุกคน อย่ามาเล่น ๆ นะ ศาสนานี้ถ้าได้นำไปปฏิบัติแล้วจะสวยงามไปหมด ไม่มีอะไรที่จะเย็นยิ่งกว่าโลกที่มีพุทธศาสนาประจำตัวและประจำครอบครัวและส่วนรวมนะ ถ้าขาดอันนี้เท่าไรแหลกไปเลย ๆ

ใครอย่าเอากิเลสมาอวดดีเหยียบธรรมนะ จมทั้งนั้น ๆ ใครอวดดีคนนั้นแหละจม ถ้าใครยกธรรมคนนั้นจะฟืนฟูขึ้นโดยลำดับ ธรรมนี้เป็นเครื่องคุมครองโลกและรื้อฟืนโลกที่ได้รับความทุกข์ร้อนมานานเท่าไร ขึ้นมามากเท่าไร กิเลสเหยียบลง ๆ กดลงมากเท่าไร เป็นคู่เคียงเป็นข้าศึกกันมาตลอด คำว่ากิเลสคือข้าศึกของธรรม คำว่าธรรมคือคุณค่าประจำธรรมแล้วทำโลกให้ได้รับความสงบร่มเย็นทั่วหน้ากัน ให้ยึดอันนี้เป็นหลักถ้าไม่ยอมจมกันนะ

คนที่มียามากมีน้อยที่ตื่นเต้นกันไม่มีอะไรเป็นประมาณ มีแต่ไฟเผาหัวใจ ๆ ตลอดเวลาถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรก ถ้ามีธรรมเข้าแทรกแล้วพอหลบซ่อนผ่อนคลายได้คนเรา อยู่ที่จิตใจมีธรรมและมีฟืนมีไฟคือกิเลสประจำใจ ใครนำออกทางไหนออกไปใช้ ถ้านำกิเลสออกไปใช้ก็เป็นไฟเข้ามาเผาตัวและส่วนรวม ถ้านำธรรมออกไปใช้ก็เป็นความสงบร่มเย็นทั่วหน้ากัน นี่เป็นคำยืนยันตายตัวมาตั้งกับตั้งกัลป์แล้ว อย่าให้กิเลสมันตมมันหลอกเอาหนักหนานะ พวกเราก็เกิดมาเป็นมนุษย์และพบพระพุทธศาสนา แต่ไม่สนใจกับศาสนาเลยนี่มันเป็นยังงิดูวะ อันนี้ชื้ที่มันนำสลดสังเวช

เราพูดจริง ๆ สอนโลกเราไม่ได้สอนเล่น ๆ นะ สอนจริง ๆ รู้จริง ๆ ในหัวใจนี้ พระพุทธเจ้าทรงรู้อะไรเห็นอย่างไร ปฏิบัติมาอย่างไร ประกาศธรรมเหล่านั้นมาสอน เราก็ตะเกียกตะกายอุตสาหะปฏิบัติมา ได้ผลมากน้อยเจ้าของได้รับความร่มเย็นมาเป็นลำดับ จนกระทั่งเปิดโลกธาตุ หาความทุกข์ไม่มีในจิตใจได้ ๕๓ ปีนี้แล้ว ท่านทั้งหลายว่าธรรม พระพุทธเจ้านี้โกหกหรือ แล้วหลวงตาพูดบ้าง ๆ อยู่นี้โกหกท่านทั้งหลายหรือ ใครเป็นผู้ที่ไว้เนื้อเชื่อใจได้ ท่านทั้งหลายได้อาศัยอะไรถ้าไม่ใช่ธรรมและผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเท่านั้น ให้พากันพิจารณานะ

ธรรมเลิศเลอมาขนาดไหนมันไม่ฟังนะเดี๋ยวนี้ ไม่ฟังอรรถฟังธรรมนะ ฟังตั้งแต่ สิ่งที่จะพาให้จม ๆ ทั้งนั้น แล้วก็มาโอ้อากัปกิริยาที่นั่นเจริญที่นี่เจริญ มันเจริญขึ้นมาอะไร มันมีแต่ฟันแต่ไฟไปเผาอยู่ในหัวอกนั่น อย่าเอาวัตถุเงินทองข้าวของต่าง ๆ เข้ามาอวด อันนี้เป็นเครื่องมือส่งเสริมและเป็นเครื่องมือหลอกลวงของกิเลสนะ ธรรมท่านไม่ได้ หลอก ท่านพูดตรงไปตรงมา ดังภาษาธรรมที่เราได้นำออกตลอดมานี้ นี่คือภาษาธรรม กิเลสมันต้องหาเรื่องราวพูดดูพูดดำ พูดขวานผ่าซาก พูดตำซ้ำเลวทราม พูดสกปรก ตัว กิเลสมันตัวสกปรก ตัวตำซ้ำเลวทราม ธรรมะที่แสดงลงไปนั่นคือน้ำดับไฟ ชะล้างลงไป กิเลสมันไม่ยอมรับ มันตีต้อนกลับมา กิเลสมันอยู่หัวใจคน คนจึงคัดค้านธรรมไม่ยอมรับธรรม ความร้อนมันจึงทวีรุนแรงขึ้นทุกวัน ๆ ท่านทั้งหลายเห็นหรือยัง เอามาเทียบ กันซิ

นี้ได้ปฏิบัติมาเต็มเหนี่ยวแล้วได้ ๖๘ ปีเต็มทีเดียว ชีวิตจิตใจตั้งแต่วันบวชพัน กันอยู่กับศีลกับธรรมกับวินัย ผากเป็นผากตายกับนี้ ผลที่ได้มาก็ร่มเย็นเป็นลำดับ ๆ แต่ก่อนกิเลสเหี้ยมโหด ๆ เมื่อได้ธรรมเข้ามาต่อต้านกัน มีแพ้มิชนะ หลายครั้ง หลายหนชนะ ๆ ฟาดจนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจแล้วเราไม่มีทุกข์ ท่านทั้งหลายว่าหลวงตาบวโกหกหรือ หลวงตาบวไม่มีทุกข์ตั้งแต่ขณะกิเลสซึ่งเป็นตัวสร้างทุกข์ ขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจแล้ว ทุกข์ไม่มีเลย มีแต่บรมสุขเต็มหัวใจตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าปฏิบัติได้เห็นผลประจักษ์

กิเลสใครบั่นตามมันนี้จม ๆ ไม่มีสิ้นสุดแหละ จมตลอดไป ให้พากันเอาไปคิด บ้างซิ เราเป็นผู้รับผิดชอบตัวของเราทุกคน ๆ รับผิดชอบก็เพื่อความ สุขความเจริญ เพื่อปกป้องสิ่งชั่วช้าลามกที่จะเป็นพิษเป็นไฟออกจากตัวเอง แต่ทำไมไปหากวานเอาแต่ สิ่งชั่วช้าลามกซึ่งเป็นพิษเป็นไฟมาเผาตัวเองทั่วโลกดินแดนละ แล้วจะหาความสุขมา จากที่ไหน ถ้าเราเชื่อศาสนาไม่ได้แล้วก็แสดงว่าเรานี้จมไปด้วยกันทั้งเป็นนี้แหละ ถ้าเรา เชื่อเราต้องปฏิบัติ ฝืนกันบ้างซิ การฝืนความชั่วเพื่อความดี ฝืนอย่างนี้ทุกข์ก็ทุกข์เพื่อ

ความสุข ไอ้คล้อยตามกิเลสนี้เป็นเรื่องที่ว่า เป็นทุกข์เป็นมหันตทุกข์ ทุกข์ก็เพื่อมหันตทุกข์ทั้งนั้น พวกกันจำเอานะ

นี่พูดถึงเรื่องพระเจ้า ให้พากันตั้งใจปฏิบัตินะพระเจ้า ขอให้หมั่นหลักมีเกณฑ์ในหัวใจ ยึดหลักธรรมหลักวินัยขององค์ศาสดานี้ไว้ในหัวใจนะ จะอดจะอิมจะเป็นจะตายอย่าปล่อยศีลปล่อยธรรมในหัวใจ อันนี้เป็นสิ่งที่พึงเป็นพึงตายได้อย่างแท้จริง สิ่งเหล่านั้นอาศัยไปชั่วกาลชั่วเวลา การกินอยู่หลับนอนสถานที่ต่าง ๆ ได้มาเสียไป ๆ อาศัยไปอย่างนั้น แต่ธรรมในใจนี้ไม่หายไปไหนนะ อยู่ที่ไหนเย็นหมดถ้าลงธรรมในใจมีเพราะการปฏิบัติตามศีลตามธรรม อย่ามาเดิน ๆ ด้าน ๆ นะ

ไปที่ไหนเวลานี้ไม่ว่าใครต่อใคร พวกเราพระเจ้าหัวโล้น ๆ นี่นะ มันดูกันไม่ได้แล้วนะเวลานี้ มันมีแต่ผ้าเหลืองคลุมหัวโล้น โอ้อ่าฟูฟ่า เตี้ยวนี้กลายเป็นพระจรวดดาวเทียมไปหมดแล้วนะ หัวมันปีกลงนรกอเวจีโน่นจรวดดาวเทียมแบบนี้จะ เราจะเป็นอย่างนั้นหรือ มาเรียนแบบวิชาจรวดดาวเทียมหรือเวลานี้ วิชาพระพุทธเจ้าไม่เรียนบ้างหรือ ถ้าเรียนวิชาพระพุทธเจ้า เอ้า เป็นก็เป็น ตายก็ตาย ทุกข์ก็ทุกข์ จนก็จน เอา ฟาดลงตามธรรมพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าพาตาย-ตาย พระพุทธเจ้าพาจม-จม แต่ไม่เคยมีพระพุทธเจ้าพระองค์ใดสอนโลกให้จม มีแต่พื้นโลกให้พ้นจากทุกข์ทั้งนั้น เอา นำเข้ามายึดมาปฏิบัติซิ

เราปฏิบัติธรรมพระพุทธเจ้าทุกข์จนตกนรกอเวจีขอให้เห็นเสียที บรรดาพระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้มาเท่าไร ๆ ไม่เคยมีพระองค์ใดแม้พระองค์เดียวที่จะทำสัตว์โลกให้ล่มจม มีแต่กิเลสทั้งนั้นพาให้สัตว์โลกล่มจม แต่พวกสัตว์ทั้งหลายมันก็สอนง่ายเหลือเกิน ถ้าเรื่องกิเลสสอนนะ นอนหลับครอก ๆ อยู่นี่พอเขามาสะกิดเท่านั้นว่ากองทัพกิเลสมาแล้ว กองทัพที่ไหน เขาเพลิดเพลินที่นั่นเพลิดเพลินที่นี่ มีการมีงานทางโน้นทางนี้เป็นอย่างนี้เป็นบ้างกันไปเลย ไม่ล้าหน้าเลยนะ ไปเลย พวกบ้า ไม่ล้าหน้า

นี่ท่านทั้งหลายว่าหลวงตาพูดหยาบหรือ พวกบ้านี้ ก็เรามันเป็นบ้าอยู่ตั้งแต่ยังไม่พูด ทำไมไม่ฟังเสียงบ้างที่เตือนเรื่องบ้านี้ เข้าใจไหม เราไม่รู้ตัวหรือ นี่ละกิเลสมันค้ำธรรม เราไม่มีคำว่าหยาบ เจตนาของเราไม่มี มีแต่น้ำหนักของธรรม เหตุผลของธรรม เช่นยกตัวอย่างว่า ยกโคตรมานี้ คือโคตรเป็นที่รักสงวนของโลกทั่ว ๆ ไป อะไรไม่มีน้ำหนักยิ่งกว่าโคตร เมื่อยกโคตรขึ้นมาเป็นน้ำหนักทุ่มลงตรงไหนขาดสะบั้นเลย นั่นละเรียกว่าน้ำหนัก ไม่ได้มีเจตนาที่ว่าพูดหยาบโหล่นอย่างนั้นอย่างนี้ ในสายธรรมไม่มีมีแต่กิเลสมันปกป้องตัวของมันแล้วหาเรื่องใส่ธรรมเท่านั้น ให้จำเอาไว้

ภาษาของธรรมเริ่มออกมานานแล้วได้ ๔ ปี ๕ ปีนี้ ภาษาหลวงตาบ้านี้เอาน่า ออกมาจากธรรมที่ปฏิบัติได้รู้เห็นอย่างไร ดึงออกมาตามหลักความจริง จะว่าหยาบว่า

โลนเป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้น ธรรมไม่มีหยาบโลน ปิดความสกปรกออกจากตัวเองทั้งนั้น เรียกว่าธรรม จำเอานะ ทีนี้จะให้พร

หลังจั้งหัน

ทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๗ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑๘ บาท ๑๓ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๘๕ ดอลล์ ทองคำที่ได้หลังจากมอปลั่งหลวงแล้วเวลานี้ คือตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน มา ได้เพิ่มมาอีกแล้วเวลานี้ ๗๔ กิโล ๓๒ บาท ๗๕ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๑๓๓ กิโลกรัม หรือเท่ากับน้ำหนัก ๕ ตัน ๑๓๓ กิโลกรัม เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ที่เรามุ่งมันใส่ ๑๐ ตันเวลานี้ขาดไม่ถึง ๕ ตัน

ความเป็นจิตเป็นใจ ความมีหลักเกณฑ์ที่รักษาตัวได้ รักษาส่วนรวมได้ ตั้งแต่ส่วนรวมย่อยถึงส่วนรวมใหญ่ มีหลักเกณฑ์ทางจิตใจ มีกฏมีข้อบังคับตัวเองด้วยเหตุด้วยผล ถ้าปฏิบัติไปทำตัวไปแบบลอย ๆ นี้เคยชินต่อนิสัยลอยไปเรื่อย ๆ ลูกเต้าหลานหลานเกิดขึ้นมากก็ลอยไปตามพ่อตามแม่ สุดท้ายเมืองไทยเราเป็นเมืองลอย อยากรังไหมเมืองไทยเป็นเมืองลอย มันลอยไปจากจิตใจของคนไทยเราซึ่งเป็นเจ้าของของประเทศนี้แหละพาให้ลอย อะไรก็เลื่อนลอย ๆ หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ เราจะทราบได้ อะไรมีหลักมีเกณฑ์ไม่มีหลักมีเกณฑ์ ธรรมจับปุ๊บเข้าไปรู้ทันที นี่ละเอาธรรมมาสอน

ธรรมท่านไม่เหลาะแหละ ที่เหลาะแหละเหล่านั้นไม่ใช่ธรรม แม้อยู่ในพระก็ตาม พระไม่ปฏิบัติตามธรรมตามวินัยซึ่งเป็นข้อบังคับ เป็นกฏเป็นเกณฑ์อันแน่นหนามั่นคงเพื่อความผาสุกร่มเย็นเจริญรุ่งเรือง ถ้าเป็นตามธรรมแล้วอยู่กับฆราวาสก็ปฏิบัติตามธรรมชั้นของฆราวาส อยู่กับพระก็แน่นหนามั่นคงตามหลักธรรมหลักวินัยซึ่งเป็นหลักการประพฤติของพระ นี้อย่างนั้นนะศาสนา ต้องมีหลักเกณฑ์ เหลาะ ๆ แหละ ๆ ไม่ได้ผิดทั้งนั้น นี่เราก็ตะสันมานานแล้วเรื่องหลักเรื่องเกณฑ์ เรื่องความสุรุ่ยสุร่ายนี้ นิสัยเมืองไทยเรานี้ออกหน้าออกตามากนะ

ทำไมจึงว่าอย่างนี้ ท่านทั้งหลายว่าหลวงตาบวนี้พูดผิดไปหรือ พูดถูกเหยียดหยามคนไทยหรือที่พูดอย่างนี้ มันเหลวไหล ถ้าไม่เหลวไหลติปัชชันไปมันดีขึ้น นั้นเห็นไหมละ เป็นอย่างนั้นนะ ตำนินตรงไหนมันอ่อนแอไม่ดี แก่ แก่หาสิ่งที่ดีก็ฟุ้งเลย ธรรมท่านสอนอย่างนั้น มันจะผิดทางไหน ตบเข้ามาหาทาง ไปตามทางตรงแนวถึงจุดที่หมาย ธรรมท่านเป็นอย่างนั้น ไม่ได้เหลาะแหละนะธรรม ถ้าเป็นผู้ปฏิบัติตามอรรถตามธรรมของท่านจนกระทั่งมีความเคยชินต่อนิสัยเรียบร้อยแล้วนี้ ไปที่ไหนจะมีหลักเกณฑ์ตลอด ๆ อะไรแฝงเข้ามาที่มาทำลายหลักเกณฑ์หรือเป็นความเหลาะแหละความชั่วช้าลามกต่าง ๆ พับเข้ามามันจะรู้ทันที ๆ เราไม่ผิดเขาผิดก็รู้เพราะเราปฏิบัติดีอยู่แล้ว เขาไม่ปฏิบัติ มองดูเขาผิดเรารู้ ความผิดก็เป็นพิษแก่เขาเองไม่ได้เป็นพิษแก่เรา เป็นพิษแก่

เขาแล้ว ถ้าเกี่ยวข้องกับส่วนรวมมันก็ระบาดไปอีกให้เป็นความเสียหายต่อส่วนรวมอีก เพราะฉะนั้นแต่ละคน ๆ จึงควรเป็นแบบฉบับของตัวเอง อย่าเหลว ๆ แหละ ๆ ไม่มีแบบมีฉบับใช้ไม่ได้นะ ให้มีแบบฉบับเป็นของตัวเอง

นี่ก็ ๔-๕ ปีเข้ามาแล้วนะที่ชาติไทยของเราได้พยายามช่วยชาติตัวเอง ก็รู้สึกว่าการค่อยๆ กระเตื้องขึ้นเรื่อย ๆ คือเป็นผลที่ดีที่ปรากฏขึ้นมาเรื่อย ๆ ในเวลาเรากำลังฟื้นฟูชาติบ้านเมืองของเรา รู้สึกว่าการค่อยๆ กระเตื้องขึ้นมาเรื่อย ๆ เวลานี้เป็นเท่าไรจุด ๆ (ลูกศิษย์ : ขึ้นถึง ๔% ความเจริญด้านเศรษฐกิจฟื้นตัวขึ้นมา) เออ ค่อยๆ กระเตื้องขึ้น ๔% แต่ก่อน ๓% ตอนนี่เริ่มขึ้นมา ๔% ให้ระวังส่วนที่มันจะมาทำลาย ๔% ให้ลดลงนะ ใครมาทำลาย ที่ว่าค่อยๆ ขึ้นไปก็คือพวกเราเอง ค่อยๆ พยายามตะเกียกตะกายหนุนขึ้นมา แล้วก็ให้ระวังพวกเราเองนั่นแหละมันจะตกลงมา ด้วยความเหลวแหละแล้วลง ถ้าเหลวแหละแล้วลง ความลืมนั่นลืมนั่นแล้วลง อย่าลืมนั่นลืมนั่น

เราอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเข้าสู่ใจ แล้วไปปฏิบัติตัวตามอรรถตามธรรมที่ท่านแนะนำนั้น เราจะเห็นผลขึ้นโดยลำดับ ๆ ในตัวของเราและส่วนรวมทั้งประเทศ เราจะเห็นเป็นลำดับ เพราะธรรมนี้ถูกต้องแม่นยำทุกอย่างแล้ว ที่ผิดก็คือพวกเราเองที่ไม่ปฏิบัติตามท่านสอน แล้วความเสียหายก็มาเสียพวกเราเองนั่นแหละ ไม่ได้เสียกับท่านผู้ทำถูกต้องดีงาม ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

เมืองไทยเราเป็นเมืองชอบเพลิดชอบเพลิน เรื่องความเพลิดความเพลินนี้รู้สึกจะออกหน้า ประเทศไหน ๆ ก็ไม่น่าจะสู้ประเทศไทยเราได้ ความเพลิดความเพลินรื่นเริงบันเทิง แล้วความเสียหายก็ไปด้วยกัน ๆ เราพอใจในสิ่งที่เราต้องการ เพลิดเพลินไปกับสิ่งต้องการ แต่สิ่งที่เราต้องการมันกลับเป็นพิษย้อนกลับมาทำลายเรา ๆ แล้วก็เสียหายตามลำดับลำดับกันไป ให้ระวัง

เรื่องการพนันขั้นตอนนี้แหล่ ออกหน้าออกตาเสียจริง ๆ เมืองไทยเรา เออะอะก็พนัน ๆ การพนันเป็นเรื่องเสียหายมาก หลักใจไม่มี ไม่มีใครเชื่อถือ ฟังซิ นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าสอน แล้วเสียทรัพย์ เวลาได้มาก็ไม่เป็นหลักเป็นเกณฑ์ ได้มาเพื่อเป็นเหยื่อล่อให้ทะเยอทะยานแล้วเสียซ้ำเข้าไปอีก นั่นฟังซิท่านว่า ไม่มีใครไว้ใจได้ พวกนักการพนัน ไม่มีเชื่อถือได้ลงคอแหละ จิตใจเลือนลอย จิตใจกลายเป็นนักแสดงเป็นคนชั่วในตัวของมันเอง ฟังซิ ทั้งหญิงทั้งชายมันเป็นนักแสดงอยู่ในตัวของมัน เจ้าของก็ไว้ใจไม่ได้ เงินอยู่ในกระเป๋าคว่าออกไปเล่นการพนันเมื่อไรก็ไม่รู้ หหมด เจ้าของเองก็เชื่อเจ้าของไม่ได้ แล้วขโมยเจ้าของเอง

เอาเงินไปฝากธนาคาร โจรผู้ร้ายมาปล้นธนาคารเราเคยได้ยินไหม นาน ๆ จะมีทีหนึ่ง เสียงลั่นกันทั่วโลก แต่เราปล้นเงินเราในที่ต่าง ๆ มีธนาคารเป็นต้น มีเท่าไรหมด

เงียบ ๆ นีมหาโจร คือเจ้าของปล้นเจ้าของเอง แล้วก็ป็นนักเลงไปในตัวด้วยนะ เคยชิน ต่อนิสัยหลักลอย ตัวเองเชื่อถือไม่ได้ แม้ในวงครอบครัวเดียวกันก็เชื่อกันไม่ได้ถ้าใคร เป็นนักเลงการพนัน พวกนั้นเชื่อไม่ได้นะ อย่างพ่อแม่กับลูก ลูกคนไหนชอบเล่นการ พนัน พ่อแม่ไม่เชื่อ นั่น เห็นไหมละ ไวใจไม่ได้ เป็นของดีแล้วหรือ เราถึงเป็นบ้ากันนัก หนากับเรื่องการพนัน โอ๊ย พิลึกจริง ๆ นะ เรียกว่า คลื่นมหาสมุทรสู้ไม่ได้ คลื่นแห่ง การพนันของเมืองไทยเรา อันนี้เสียมากอันหนึ่ง

เดี๋ยวนี้กำลังขึ้นอีกที่ว่า ยาเสพติด แหม เราสลดสังเวช นี่เป็นสิ่งที่ร้ายแรงมาก ที่เดียว ยาเสพติด ใคร ๆ ก็รู้ยาเสพติด อันนี้เสียได้มากมายก่ายกอง โรงร่ำโรงเรียน เรามีอยู่ทุกแห่งทุกหน อยู่ในบ้านก็พ่อแม่พี่เลี้ยงสอนเด็ก แล้วหลักวิชาเรียนเพื่อการมา หาเลี้ยงชีพ เพื่อหลักเพื่อเกณฑ์ เพื่อเอาตัวรอดทุกอย่างไป มีอยู่ในหลักวิชานี้ทั้ง หมด แล้วออกจากการนี้ก็ไปเรียนตามโรงร่ำโรงเรียน ครูก็มาสอน มีบทมีบาทนะ ครูต้อง เป็นกฎเป็นเกณฑ์มาสอน พ่อแม่พี่เลี้ยงสอนในบ้านแล้ว ไปโรงเรียนครูก็สอน รอบบ้าน รอบเมืองเราโรงร่ำโรงเรียนเคลื่อนไปหมด แล้วทำไมผลจึงกลายเป็นตรงกันข้าม เวลาที่มีตั้ง แต่ยาเสพติดเคลื่อนไปหมด โรงเรียนเหล่านั้นแหละ ที่สอนกันมาตั้งแต่อ่อนแต่ออก ของทุกคนนั้นมีความหมายอะไรบ้าง มันจมลงทะเลหมด มีตั้งแต่ยาเสพติดเหยียบ หัวมันไป

เพราะฉะนั้นความรู้วิชาที่เราเรียนมาเหล่านี้ จึงเป็นบ่อหรือเป็นเครื่องมือของ กิเลสทำลายเราได้เป็นอย่างดี ควรคิดบ้างโรงเรียนตั้งมาทำไม เรียนเพื่ออะไร กับยา เสพติดนี้เด็กเขาก็รู้ แล้วทำไมผู้ใหญ่ที่ศึกษาเล่าเรียนมาตามโรงเรียนต่าง ๆ นับแต่ครู แต่อาจารย์ลงมาหาเด็กจึงไม่รู้สิ่งที่เสียหายนั้น ทำไมจึงปล่อยกันเอานักหนา มันเป็นอย่าง ไง เด็กแต่ละคน ๆ มีพ่อแม่ มีเจ้าของ ควรจะเข้มงวดกวดขัน ครูอาจารย์ที่อยู่ตามโรง ร่ำโรงเรียนก็ให้มีความเข้มงวดกวดขัน มีจริงมีจังบ้าง สิ่งเหล่านี้จะไม่เลอะเทอะมากเกินไป แล้วจะไม่เลอะเทอะจนเมืองไทยจมเพราะสิ่งเหล่านี้

ไม่เข้มงวดกวดขันไม่ได้นะ เรื่องเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย พอเกิดมาแล้วติดยา เสพติดแล้ว ๆ มันมาจากไหนยาเสพติด ไม่มาจากผู้ใหญ่ แน่ ผู้ใหญ่เหล่านี้มีแต่คน มีความรู้วิชาทั้งนั้นเต็มตัว ๆ แต่มันทนความทะเยอทะยานอยาก ความเป็นบ้ากับเพื่อน กับฝูงไม่ได้ก็เลยเสียคนไปหมด โรงร่ำโรงเรียนเรียนมาเท่าไร ตั้งแต่ชั้นต้นจนกระทั่งถึง ชั้นดอกเตอร์มันก็มาเสียหายหมด เพราะความชั่วช้าลามกมีกำลังมากกว่า เพราะฉะนั้นจึง เอาธรรมเข้าไปสกัดมันซิ เรียนมา เอาเหตุผลจับปั๊บเลยทันที มันจะอยากขนาดไหนมัน กินไม่ได้ถ้าเจ้าของไม่พากิน นี่สำคัญอย่างนี้ เจ้าของมีธรรม ธรรมมีอำนาจเหนือสิ่ง

เหล่านี้เปิดออกได้สบาย ๆ อันนี้ไม่สนใจกับการปกป้องตัวเอง มีแต่เปิดทางให้มันไหลเข้ามาเผาเอา ๆ ละซิ ไปที่ไหนจึงมีแต่ความเดือดร้อน

เรื่องยาเสพติดนี้ร้ายแรงมาก ไม่ใช่ธรรมดา จะทำคนให้เสียได้หมดเลย ไม่เลือกชาติชั้นวรรณะ ถ้าลงได้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนี้แหลกไปด้วยกันทั้งนั้น ให้พากันพิจารณาให้ดี พ่อแม่มีลูกมีเต้าให้เข้มงวดกวดขัน ทางครูสอนอยู่ตามโรงร่ำโรงเรียน ให้ต่างคนต่างเข้มงวดกวดขันซิ เมื่อภัยมันเข้ามาครอบงำ ทำไมเราจะไม่ทำการอารักขาอย่างเข้มงวดกวดขัน ต้องเข้มงวดกวดขัน พ่อแม่ตลอดถึงครูอยู่ในโรงเรียน ดีไม่ดีตรวจเด็กเข้ามาศึกษาเล่าเรียน ต้องเข้มงวดอย่างนั้นซิ เข้ามาตรวจดูหมดให้มันละเอียดลออบ้าง จึงเรียกว่าเอาจริงเอาจังเพื่อรักษาสาธารณคุณคือคนทั้งคนเอาไว้ได้ ยาเสพติดมีคุณค่าอะไร มันเป็นมหากภัย จึงต้องเข้มงวดกวดขัน

เอาให้มันหนักอย่างนั้นซิ ไม่งั้นไม่ได้นะ จะแหลกจริง ๆ คอยแต่ทางราชการ ๆ ปฏิบัติ หน่วยราชการก็เป็นแห่งเป็นหนเป็นที่ต่าง ๆ แต่สิ่งที่เสียหายมันเสียได้หมดทุกหมู่บ้าน มันไปได้ทั้งนั้นเป็นไปกับเด็กกับผู้ใหญ่เพราะพอใจกับมัน ไปได้ทั้งนั้นแหละมหาโจรไปปล้นบ้านไหนก็ไปเถาะไปอย่างลอยนวล เพราะเจ้าของบ้านพอใจกับมัน นี้เจ้าของบ้านพอใจกับมัน มันก็สนุกเข้ามาทำลายชาติบ้านเมือง ให้พากันพิจารณาบ้างนะ หลวงตานี้ไม่เคยเห็นละไอ้ยาเสพติดนั้นนะ แต่มันได้ยืนยันเป็นความจริงแล้วพูดออกมาตามความได้ยินได้ฟัง จะผิดไปไหน มันเป็นภัยจริง ๆ แน่ะ ก็ควรจะไปปฏิบัติผู้ที่เกี่ยวข้องกับมันที่จะล่มจะจมอยู่ที่นี่ พระท่านไม่ทำท่านรักษาตัวของท่าน ท่านไม่จมท่านไม่เสีย ท่านมาสอนเราเราควรจะไปปฏิบัติซิ มันถึงถูกต้องนะ

นี่เลอะเทอะมากนะเวลานี้ ยาเสพติดกับการพนันขั้นตอนนี้พิลึกพิลั่นในเมืองไทยของเรา เสียนิสัยไปหมดเลย เหลาะแหละโลเล เพราะฉะนั้นจึงหาหลักเกณฑ์ไม่ค่อยได้ เพราะสิ่งเหล่านี้ไปทำลายหลักเกณฑ์เสียหมด คนไม่มีหลักใจทำสิ่งเหล่านี้ได้ ไม่มีหลักใจทำได้ทุกอย่างที่นี่ กระจายไปหมด เสียหายไปมากนะ ให้พากันระมัดระวังทุกคน ๆ ลูกเต้าคนไหน ๆ ให้เข้มงวดกวดขันพ่อแม่ก็ดี ไปโรงร่ำโรงเรียน ครูอาจารย์ควรเข้มงวดกวดขัน ดีไม่ดีต้องตรวจนักเรียนเวลาเข้าแถว อย่างที่เข้าแถวร้องเพลงชาติขึ้นห้องเรียนนั้นนะ เข้าแถวตรวจ มหากภัยติดมากับเด็กคนไหน ๆ จับเอาเลยเถียว ขับออกจากโรงเรียน ส่งให้พ่อแม่หรือมีกฎข้อบังคับอะไรพิจารณากันไป

เสียคนหนึ่งเพื่อรักษาคนหมู่มากไม่เสียหาย เรียกว่า เนื่อร้าย ถึงเราจะรักสงวนขนาดไหน เนื่อร้ายนี้ถ้าปล่อยแล้วมันจะกระจายเข้าไปหาส่วนสำคัญซึ่งเป็นของมีค่ามาก ให้ฉิบหายไปตาม ๆ กันหมด เพราะฉะนั้น ควรผ่าตัดเขาถึงตัดออก เช่น นิ้วมือเป็นโรคอะไรอยู่ในนี้ ถ้าปล่อยนี้มันจะลุกลามเข้าไปหาอวัยวะส่วนอื่น เขาต้องตัดออกทั้ง ๆ เสีย

ตาย อันนี้มันก็แบบเดียวกัน เนื้อร้าย บุคคลที่ทำตัวเป็นเนื้อร้ายต่อสังคมต่อชาติบ้านเมืองก็คือคนประเภทนี้เอง ต้องปฏิบัติกันอย่างเข้มงวดกวดขัน กำจัดกันถ้าควรกำจัด มันเป็นไปได้โดยเหตุผลที่รักษาส่วนใหญ่นั้นแหละ อยู่ ๆ จะมาทำลายกันทำไม ส่วนใหญ่ที่มีคุณค่ามากขนาดไหน ขวางหน้าเมืองไทยเราทั้งประเทศอยู่นี้ แล้วคนที่เป็นภัยต่อชาติต้องเอากันอย่างหนัก ไม่หนักไม่ได้นะ พวกมันจำให้ได้นะ

หลวงตาอยู่ในป่าก็ได้มาสอนโลก พิจารณาอะไรก็ลำบาก ดีไม่ดีเขาจะหัวเราะ หัวเราะก็ช่าง มันเอาโคตรมันมาหัวเราะหลวงตาก็ไม่สนใจ ก็หลวงตาไม่ได้สะแตกยาเสพย์ติดนี้ เข้าใจไหม นี่ละท่านทั้งหลายว่าพูดหยาบหรือ ยาเสพย์ติดมันเลวมากที่สุด สะแตกเข้ากันกับมันได้ เข้าใจไหม นี่น้ำหนักใส่กันอย่างนี้ละ เช่น ยกโคตรยกเข้ามา น้ำหนักคือโคตรคือแช่ เอามาตีต่อกันเอาน้ำหนักมาตีต่อกัน แตกกระจายไปเลย นั่นเราไม่ได้มีเจตนา ธรรมท่านไม่ได้มีเจตนาว่าจะพูดหยาบโลนโหดร้ายยังงี้ต่ออะไรกับใคร แต่เนื้ออรรถเนื้อธรรมที่มีน้ำหนักที่จะปราบสิ่งที่เป็นภัยทั้งหลายอยู่หรือได้ ท่านเอาอันนั้นออกมาปราบกันเข้าใจหรือ

อย่างที่พูดอย่างนี้แหละ เราไม่มีเจตนาที่จะพูดชั่วช้าลามกหยาบโลนต่าง ๆ ไม่มีแต่เรื่องหยาบโลนมันเคลื่อนอยู่นี้จะว่ายังไง เอาน้ำคือธรรม ได้แก่คำสอนนี้ชะล้างลงไป แล้วน้ำน้ำมันกลับเป็นของสกปรกไปแล้วหรือ สิ่งหยาบโลนทั้งหลายเป็นของสะอาดไปแล้วหรือ พิจารณาซิท่านทั้งหลาย ฟังให้ดี เรื่องกิเลสมันสกปรกที่สุด ที่ชอบสะอาดนี้ชอบที่สุดคือป้องกันตัวไม่ให้ใครมาแตะ พูดอะไรไม่ได้นะ มันผิดทุกกิเลสแน่ะ เป็นอย่างนั้นนะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.Luangta.com